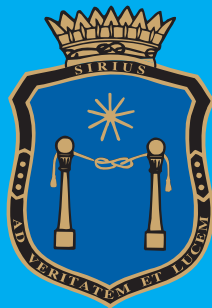

Sirius

Nytt

Nr. 2 2009

St. Johannes Logen Sirius

*Store dager -
og annen storhet!*

God Sommer

Sirius Nytt

Ansvarlig redaktør:

Jostein Skuterud
Tlf. priv.: 900 94 002
jos@jolstad.no

Redaksjonskomité:

Journalist

Knut Elling Johansen
Tlf. priv.: 928 10 696
knelling@home.no

Frimurerisk stoff

Steinar Kristiansen
Tlf. priv.: 950 72 620
steinar.kristiansen@
rygge.kommune.no

Annonser og utsendelse

Lars Erik Andresen
Tlf. priv.: 404 77 277
lars@bretun.no

Grafisk produksjon

Geir Johnsen
Tlf.: 900 46 900
geir@printbroker-oslo.no

Siriusnytt på Internett

Fra og med dette nummer av Siriusnytt kan bladet også leses på Internett.

Logg deg på:

<http://www.frimurer.no>

Klikk på St. Johannesloger videre til:

**Nr 26 St. Johanneslogen Sirius
og der ligger Siriusnytt.**

Murkalken og bygningsstenene

Johannes R. Løken

St. Clemens til den Rette Vinkel på Nordstrand

Murkalken og bygningsstenene er byggematerialene i murbygningen. I dag utsettes bygningene for store miljømessige påkjenninger. Kvaliteten på byggematerialene blir stadig viktigere. Det gjelder gamle som nye bygg. Gode byggverk av god kvalitet blir stående, mens bygninger utført av materialer i dårlig kvalitet forvitrer og krever mer vedlikehold selv om de kan være ganske nye.

I middelalderens byggelaug var sansen for kvalitet til stede. Det viser seg når vi ser på de vakre byggverkene de har murt opp rundt omkring i Europa. I Norge var fattigdommen stor utover på 1500-tallet. Det var ikke penger til å holde alle kirketak vedlike, og når overbygningen falt sammen kunne ikke den mest solide murkonstruksjon uten videre overleve. Vi ser ruiner etter slike bygg over hele landet. St. Clemenskirken i Oslo led denne skjebnen sammen med en rekke andre.

På grunn av kvaliteten i arbeidet kan vi dog glede oss over vakre kirkeruiner. Men skal vi være fornøyd med det?

Våre forgjengere i frimureriet fant mye god symbolikk i byggekunsten. De kalte seg frimurere fordi de som frie menn arbeidet symbolsk på den store bygning. Bygningen var Verdens Tref St Byggmesters Tempelbygning. Bygningsstenene var rett og slett menneskene selv. Murkalken defineres som alles broderlighet og den rene, vakre og usminkede menneskekjærlighet. Akkurat som i murkalk av kvalitet, må det heller ikke forekomme ulumskheter her. Dette tempelet skal være et levende tempel, et hjem for broderskap der broderlighet rå.

Så kan man spørre seg selv om kvaliteten på eget byggemateriale, om det du og jeg bidrar med, holder mål. Det er i alle fall lett å forstå at skjeve og ruglete bygningsstenene krever tilsvarende mye mørtel. Her er det opp til den enkelte å arbeide på sin egen sten,

slik at den kan passe inn på beste måte. Sammen kan vi investere i produksjonen av murkalk gjennom å bidra til den gode stemning og den gode broderlighet. Jo mer vi har av broderlighet og nestekjærlighet, jo bedre og lettere kan vi alle bli mer nyttige og brukbare som bygningsstenene. Jeg føler at vi i logen er ganske flinke til å produsere tilstrekkelig murkalk av tilfredsstillende kvalitet, men det er ingen som skal tro at dette går helt av seg selv. Dette er avhengig av deg og meg, akkurat som arbeidet på vår egen ru sten alltid vil kreve innsats. Miljøpåkjenningen er til tider også ganske tøff. Det vil den fortsette å være. Skal bygningen vår holde mål, bør materialer og utførelse være førsteklasse, av beste kvalitet. Allerede ved opptagelsen i lærlingegraden fikk vi vite dette, men likevel trenger i hvert fall jeg en daglig påminnelse.

Vår Ordførende mester har ordet:

Store dager - og annen storhet!

Mange av oss har nok erfart at i en samtid der fokus ofte er vår egen navle, er det et privilegium å tilhøre en Orden der virksomheten handler om vår egen utvikling og forbedring.

Første halvår 2009 ble et begivenhetsrikt år for oss i Loge Sirius. Besøk av Ordenens Stormester, visitasjon i alle tre grader der Ordenens Overarkitekt og Den Norske Store Landsloges Storstewardmester gransket vår gjøren laden og sluttelig en vakker og godt besøkt Høytidsdag som avslutning på vårsemesteret. Vi Siriusbrødre har, alle sammen, satt stor pris på disse store dagene. Vi er alle glade for å ha vært med på å videreføre stolte Siriustradisjoner. Og vi gleder oss over at vår alles kjære Jens ble hedret med DNFO's Heders-tegn.

Disse dagene var store høydepunkt. De markerer viktige dager i Sirius historie.

Likevel – hver enkelt av de store dagene var bare en dag. Alle de andre dagene, logemøter eller ikke, var kanskje like store – og viktige. Det er ikke kjole, festmiddag og taler som skaper storhet.

For store dager, som de ovennevnte, er nødvendigvis ikke det samme som den enkeltes opplevelses av storhet i sitt logeliv enn si i sitt eget liv.

Vi har alle erfart at hverdagene ikke bare er fest, men at hverdagene er en vedvarende utfordring - en liten kamp om oppmerksomheten mellom det materielle og de mer varige verdier.

Likevel skaper vi oss stadig nye behov. Og om vi greide å fylle disse,

ville vi likevel ikke bli tilfredse. Derfor har så mange nåtidsmennesker en nagende følelse av å stå alene - med fulle hender og et tomt indre.

Mange av oss har nok erfart at i en samtid der fokus ofte er vår egen navle, er det et privilegium å tilhøre en Orden der virksomheten handler om vår egen utvikling og forbedring. Der målet om nærhet og allianse med medmennesker, burde være en rettesnor for vårt liv og vårt virke. Da blir det kan hende mange store dager.

Et hinduistisk ordtak sier: "Storhet er ikke å overgå andre. Sann storhet er å overgå sitt tidligere jeg."

Jeg takker embedskollegiet, vikarer og andre brødre som har oppgaver i og rundt logemøtene, i brodertjenesten og i alle andre logefunksjoner for godt samarbeid og for vel utført arbeid.

Jeg ønsker samtlige brødre og deres familier en riktig god sommer og ser fram til å møtes igjen til høsten.

Valgmøte 9. september.

I matrikkelen står det at valgmøtet i Loge Sirius er 26. august.

Riktig dato for valgmøtet er 9. september.

Møtet 26. august er et vanlig møte med recepsjon.

Intendant Jan Gjerstad

En av de som gjør mest, men synes minst

Av Knut Elling Johansen

Intendant Jan Gjerstad er logens svar på teatrets inspisient. I snart 10 år har han befunnet seg i Sirius' kulisser og dratt i de berømte trådene - både før og under møtene. Og, for å si det litt enkelt: Gjerstad tilhører en av dem som gjør mest, men som synes minst.

Vi får være litt runde i formen, om vi skal snakke om embedets forskjellige oppgaver. Sterkt forenklet snakker vi om å klargjøre logesalen for 1., 2. og 3. grad, nære relasjoner til recepiendene, og - for eksempel - oppgaver knyttet til møtenes rituelle del. Men skriv for all del at jeg aldri er alene om oppgavene. Jeg har alltid to eller tre assisterende brødre med meg, sier Gjerstad.

Han starter logedagen med oppmøte i Byfogd Sandbergsgate ved 09-tiden på morgenen. Etter klargjøring av logesalen handler det om forberedelser til taffelet sammen med de øvrige i "Dekkegjengen". Dernest inntas kaffe med medbrakt niste. Da er det også tid for å løse verdensproblemer. Ved 12-tiden går turen hjem.

Før kveldens møte, er han tilbake i logen ved 17-tiden. Da skal alt være klart. Som regel er jeg førstemann og tar imot recepienden.

Så skal du passe på at alle har riktig farge på sløyfa?

Jeg har lånt bort frakk, sløyfe, hansker og skulderbånd - blant annet. Det skjer noe i den forbindelse på nesten hvert møte, sier Gjerstad.

Gjerstad ble opptatt i logen 12. november 1986. Han har hele tiden hatt en rekke oppgaver.

Joda, jeg er med i Sangforeningen som note-arkivar og styremedlem. Etter fem år blir du Ridder af Den Syngende Kraake. Etter 10 år blir du Kommandør. Jeg har Storkors, men vet oppriktig ikke hvor mange år som skulle til for å oppnå dette, humrer Gjerstad og legger til at han stortrives med overrekkelsen av "Storkorset af Den Syngende Kraake". Han har det synlige beviset på veggen i 2. etasje hjemme.

Intendant-tittelen ervervet han for få år siden. Tidligere smykket han seg med en tittel som gav mer brutaliserende assosiasjoner - nemlig Drapiarius. Men, uten at det må misforstås, kom beskjeden om at denne tittelen for fremtiden skulle være forbeholdt kollegaen i Stamhuset. Hva har logen lært deg?

Jeg er blitt mer oppmerksom på det jeg gjør og sier. Logen har gitt meg mange gode venner. Og jeg er heldig

som også har blitt med i Sangforeningen. Jeg kunne nevnt mye, men lærdom og venner er overordnet, sier Gjerstad.

Prost Frode Eriksen

Reiser fra Moss, men aldri fra Sirius

Av Knut Elling Johansen

Prost Frode Eriksen har reist fra Moss og bosatt seg i konas barn- og ungdomshjem på Majorstuen. Men ryktene om at han dermed også forlater logearbeidet i Sirius er sterkt overdrevet. Eller for å bruke hans egne ord: - Jeg har bare flyttet til Oslo. Sirius forlater jeg aldri.

Det er jo ikke langt til Moss. Vi snakker om en drøy halvtime med toget, eller en kjapp tur i bil, om det passer bedre. Jeg er i Landslogen som Taler og kan gå så mye i logen i Oslo som jeg vil. Men Sirius har betydd utrolig mye for meg, og det har ingen hensikt å "gå over".

I forbindelse med forkynnelse, sjelesorg og liturgi har Sirius, og logen i de høyere grader, gitt meg masse inspirasjon og innsikt. Og:

Ikke minst dette med å oppleve omsorgen og respekten overfor hverandre, og humøret og gleden på møtene, gjør at jeg er svært glad for at et familiemedlem på 1960-tallet spurte meg om å bli med i fellesskapet. Det er godt å være i logen. Det er ikke slik at du går i logen fordi du føler du må. Det handler om gleden og følelsen av tilhørighet som oppleves seriøst og inspirerende, sier Eriksen.

Under forberedelsene til utdannelsen som prest levde og bodde Frode Eriksen i den "revolusjonerende tiden"

på Blindern. Dengang var det i teologiske kretser tvilsom tone i kaste seg inn i frimurerarbeidet og Den Norske Frimurer-Ordenen.

Fellesskapet var hemmelig og okkult, og omgitt av mystikk, ifølge kritiske røster blant prestene.

Det er nok ikke slik i dag. Svært mange prester og proster deltar i fellesskapet. Det er ikke lenger veldig kontroversielt, sier Eriksen.

Frode Eriksen har opplevd mer enn de fleste. Han har - for eksempel - vært sjømannsprest i Brussel, Antwerpen, København, Brooklyn og Hamburg. Han har vært "ordentlig prest", for å si det litt unyansert, og har sett og opplevd livets skyggeside på nært hold.

Kan vi snakke litt om livet som sjømannsprest?

Jeg har sett alt. Fra å plukke folk opp fra rennesteinen, til deltagelser der jeg spiste middager med Kong Olav. Men skal vi ikke snakke om Sirius i denne forbindelse?

Vi tåler noen ord om møtene med Kong Olav...

Jeg møtte ham to ganger i København. Først i forbindelse med en jubileumsmiddag og senere under avduking av et maleri av Kongen. Jeg opplevde at han gav Sjømannskirken 3,5 millioner kroner i gave. På slutten

av 1970-tallet var jeg på Slottet for å takke for gaven. Kong Olav var glad i sjøfolk, sier Eriksen.

Eriksen er, foruten Taler i Landslogen, Dep. Mester i Kronen. I Sirius har han innehatt en rekke embedsoppgaver.

Hvilket råd vil du gi nye brødre?

Bli med i en studiegruppe. Dette er, i likhet med logen, en kontinuerlig lære om seg selv, livet, og en sterk inspirasjon om den kristne tro. Men først og fremst er det viktig å gå jevnlig på møter å ikke være redd for å spørre "eldre" brødre.

Og så skal man gi av seg selv. Alle har noe å bidra med, sier Eriksen.

I nesten fire år var han stasjonert på flystasjonen på Rygge med den optimale tittelen av Luftkommandørprest. Han har loggført 120 flytimer, og har sittet bak spakene på jagerflyet F5. Den ene turen gikk fra Rygge til Bardufoss og flere av turene var simulerte bakkeangrep der turen gikk noen meter over bakkenivå.

Men jeg fikk ikke lov å lande med jageren. Men det gjorde jeg flere ganger med helikoptrene, sier Eriksen.

Nå har han landet på Majorstuen i Oslo, men har fortsatt sin arbeidsplass i Moss.

Den gang måtehold ikke var veldig viktig!

Av Steinar Kristiansen

Den 20. april arrangerte Steinar Kristiansen og Helge Nilsen en studiekveld om dette temaet og det kom 34 vitebegjærlige Sirius-brødre.

Sirius var så heldig å få bror Leif Jarodd, medlem i St. Johanneslogen St. Clemens til den Rette Vinkel som foredragsholder.

Jarodd har drevet et forskningsprosjekt om frimurerglass og frimurerisk taffel-skikk.

Denne kvelden delte broder Leif Jarodd denne kunnskapen med oss Siriusbrødre.

Det var en popularisert oversikt og oppsummering av den kulturen som oppsto, og utviklet seg fra ca 1500 - tallet og frem til i dag.

Foredraget fokuserte på bygg-hyttene, laugenes, gildenes og den frimureriske taffelkultur.

Det er fra våre røtter vi har hentet vår taffelkultur. Det vil si bygg-hyttene, laugene og gildene.

Alle disse sammenslutninger hadde taffel etter at møtet var slutt.

De var strenge når det gjaldt etikette. De hadde noe som de kalte for "Festive Boards" ("Festive Boards" er bord dekket med festmåltid.) Den første kildehenvisningen til "Festive Boards" finnes i "The old Charges" fra 1400 - tallet.

Denne kildehenvisningen omtaler hvordan en "mason" skulle oppføre seg under måltidet: "Du skal komme til bords med rene hender, ikke snakke med mat i

munnen eller snyte deg i servietten" står det i et Regimus MS.

Før logene fikk egne møtelokaler, holdt de sine møter i vertshus.

Eksempel på 2 vakre frimurerglass

Det var selvfølgelig noen som holdt private logemøter. Det var kun de som var adelige eller tilhørte disse kretser, som fikk være til stede på møtene.

De ritualene som ble benyttet, var tilpasset måltidets fremdrift og var gjerne todelt med servering og rituelle handlinger, etterfulgt av samtaler, taler og refleksjoner. Taffelet på den tiden ble gjerne litt livlig. Noen ganger altfor livlig og meget høylytt.

Det var vanlig med heftig alkoholinntak på 1600 -1800 - tallet, og logene kunne bli plaget av for mye drikking. I en protokoll fra logen Rummer Tavern i Bristol, fortelles det at det ble gitt bøter for banning og drukkenskap.

34 oppmerksomme brødre var tilstede

Foredragsholder Leif Jarodd og Steinar Kristiansen fra Loge Sirius

I en annen loge-protokoll, The Grenadiers Loge, fortelles det om bøter for å "bringe fremmede kvinner inn i logen.

Musikk og sang var også en vesentlig del av "Festive Boards".

I et "avslørings-hefte, "Three Distinct Koncks" fra 1760 står det som et referat fra et besøk i et vertshus der frimure hadde sitt møte i etasjen over:

"De spiste, sang murersanger og skålte, akkompagnert av støyende " masonic fires" -en frimurerskål hvor de trampet i føttene. Mange var redd for at huset skulle falle ned.

Det er ikke bare Leif Jarodd som har skrevet og forsket i frimurerisk taffelkultur. Dersom vi leser Under St. Olai merke, som ble utgitt av St. Olaus til den Hvide Leopard i 1999, har Ordførende Mester i Forskningslogen Niels Treschow, Kaare J.E. Stephensen skrevet om velgangs skål.

Jeg siterer:

De frie og antagne murerbrødrene drakk hverandre broderlig til i gamle dager, og gjør det fremdeles. Forløperen til den frimureriske skikken finner vi i middelalderen hos bygningsfolkene ved de store katedralene.

I middelalderens bygg-hytter drakk man hverandre tre ganger til, "uten falskhet eller forbehold", "på broderlig vis", "og med et oppriktig hjerte!"

Trefoldigheten i denne murerens skål, og de bevegelser som ofte fulgte med, har ennå eldre røtter. Det kan dokumenteres alt fra 300 - tallet.

En "taffeltale" fra den romerske dikter Ausonius (310-95) ble fremført på følgende måte:

Drikk tre ganger, så ofte du vil, slik er den mystiske lov.

Enten drikk tre ganger, eller tre ganger tre.

Den frimureriske skål er en skikk fra bygg-hyttene som etter hvert ble overført til det spekulative frimureriet. Vi kan slå fast at den frimureriske broderskål har eldgamle tradisjoner. I et forræder-skrift fra 1724, er muligens frimureriets eldste taffeltale gjengitt:

"Jeg drikker på broderskapets og alle trofaste brøders sunnhet, -til de som holder sine løfter om å bevare hemmeligheten! Vi har lovet hverandre broderkjærlighet. Verden kjenner ikke til en Orden som ligner vårt edle og gamle broderskap! La verden undre seg over mysteriet! Her, min Broder! Jeg drikker deg til".

Ser vi på frimurertaffel i et historisk perspektiv, har det vært drukket mange skåler. Men i våre dager er drikkekulturen på et annet plan. Vi frimurere må følge våre dyder. En av disse dyder er Måtehold.

Måtehold - og i denne sammenheng (som jo kan være passende) gir vår "dyd" betydningen av ikke å kikke for dypt i glas-

set. Men faktum er at i de gamle svenske akter står "måttlighet", som burde vært oversatt til "det å forholde seg etter målet" - og den gang var målestokken/målestaven med blant symbolene. Man skulle altså forholde seg etter de mål som var satt opp; forholde seg etter tegningen, kartet eller det som var skrevet om hvordan en frimurer skulle forholde seg til omverdenen - kort sagt holde mål!

Hva er så grunnen til at våre brødre fra gammelt av var så opptatt av taffelet? Jo, de skjønnte at det å spise og drikke hverandre til, styrket vennskapet og broderånden.

Men hvordan er dagens taffelkultur? Er alle brødrene involvert, eller er det små klikker? Er taffelet lett og livlig?

Har vi en varm og oppriktig atmosfære, eller er vi for stive?

Er vi gamle, gretne gubber? Setter vi oss ved siden av bare de vi kjenner?

Inkluderer vi brødre av lavere grader? Disse spørsmålene bør enhver frimurer-broder tenke igjennom.

Dersom det er slik at noen av brødrene ikke føler seg inkludert i frimurerfelleskapet, har vi feilet.

Taffelet er en viktig del av en loge-kveld. Det er ved taffelet at brødrene kan bli bedre kjent og etter hvert føle at dette er et sted som en ønsker seg tilbake til. Ja, faktisk glede seg til neste møte.

Alle brødrene har et ansvar for at nye medlemmer og brødre som ikke går så mye i logen, føler seg velkomne i Den Norske Frimurerorden og spesielt i Sirius.

Fadderne har selvfølgelig en viktig oppgave når det gjelder å informere, ta hånd om og sette sine fadderbarn inn i den frimureriske taffelkulturen.

For den frimureriske taffelskikken handler om å bygge tillit, vennskap og fellesskap mellom brødrene.

Det var trangt om plassen ved taffelet.

Høytidsdagen 2009

Arets høytidsdag ble en verdig avslutning på første halvdel av lorgeåret 2009.

Dagen ble åpnet med at Ordenens representant, Ordenens Rentemester Knut Falkenberg, på sedvanlig høytidelig måte, ble ført inn i logen. Han deltok i spissen for en rekke innbudte gjester.

Broder Taler, Runar Thøgersen, holdt et foredrag om takknemlighet. Dette foredraget er gjengitt i Sirius-Nytt på side 10.

Ordførende Mester takket embedsmenn for samarbeidet og ønsket brødrene en god sommer.

Deputert Mester takket, på brødrenes vegne, Ordførende Mester for

Svein Carlsen

Rentemester Knut Falkenberg

sikker og kyndig ledelse og ønsket ham og hans familie tilbake.

Ordenens Sanger, Svein Carlsen gledet brødrene med vakker sang, og Moss Frimurer Sangforening sang under stjerne-himmelen.

Møtet ble avsluttet på sedvanlig høytidelig måte.

Etter Loge-møtet var det duket for høytidelig taffel, hvor i alt 160 brødre

deltok.

Ordførende Mester presenterte de inbudte gjester for brødrene og takket Ordenens Rentemester for hans nærvær på vår Høytidsdag. Ordenens Rentemester takket på sin side for et vel gjennomført møte.

En av de inbudte gjester, innehaver av Den Norske Frimurerordens Hederstegn, mangeårig venn av loge

Sirius og opprinnelig Siriusbroder, Sverre Sommernes, overrakte Ordførende Mester en flott stol som han selv har brodert. Han takket brødrene i Sirius for en lun vennlig atmosfære, og at han alltid bar sitt Sirius loge-merke på innsiden av sin jakke, - på hjerte-siden.

Høytidstaffelet ble avsluttet, og brødrene hygget seg deretter i sosialt samvær.

Sverre Sommernes

Den flotte stolen vi fikk i gave

Det var mange som spiste i salongene.

“Drøbakgjengen” la beslag på et av bordene som var dekket i salongene.

Runar Thøgersen

Om å kjenne takknemlighet.

Broder Talers foredrag på høytidsdagen 6. mai 2009

Det som først og fremst karakteriserer oss mennesker, er vår sårbarhet i forhold til hverandre. Da Gud skapte oss, kunne han gjort oss harde som granitt. Men i stedet for å skape oss slik at vi ble usårbare for kritikk, sikre, sterke og uavhengige, så skapte han oss i stedet slik at vi brydde oss om hverandre.

"En av våre første plikter består i å understøtte nødlidende og trøste sørgende".

Det at vi, i vårt broderskap, har initiativ, ønske, vilje og ikke minst mulighet til å ha omsorg for våre medmennesker fyller meg med en stor takknemlighet. En takk til min skaper, han som har gitt meg evnen til å ha omsorg for min neste.

La oss dvele ved nettopp dette:

Å kjenne takknemlighet.

Takk er et lite ord og allikevel er det mange ganger vanskelig å uttale det. Men når det kommer fra hjertet, kan det gjøre underverker. Stille i sitt indre og høyt til andre. Så godt at det finnes et slikt ord som takk. Dette lille ordet minner meg om at jeg ikke er alene. Det finnes andre som jeg kan regne med, som tenker på meg og har omsorg for meg. Takknemligheten viser meg at alle disse fremdeles er der.

Jeg tenker på alle mennesker som finnes i min nærhet. De mennesker som følger meg og som jeg får følge for lenger, eller kortere tid. På nært hold, eller mer på avstand. Jeg tenker på min familie, på gode venner, logebrødre, naboer og nære arbeidskollegaer.

Jeg tenker på hygge-kvelder hjemme,

å åpne samtaler, logearbeidet og mange gode ord over hagegjerdet. Og jeg vet at det er alle disse som gjør livet mitt rikt. Det kan så være at det er lett å være takknemlig når jeg føler meg ovenpå, når alt går godt for meg. Mye vanskeligere er det av hjertet å være takknemlig når jeg er nedfor og alt går på skeive.

I et hvert liv finnes det nederlag, blindgater og feiltrinn. Det er sykdommer og skilsmisser. Det er faser i livet hvor takknemlighet ikke har noen plass. Man kjenner bare skuffelse, sorg eller sinne. Alt annet ville være unaturlig. Men etter det første sjokket, viser også en annen side seg. Jeg vil påstå at enhver opplevelse også kan inneholde noe godt. Jeg kan lære noe av nederlaget. Jeg kan bli stående i en blindgate, orientere meg nøye og forandre retning. Etter et hvert nederlag kommer man til et punkt da man kan takke for den erfaringen man har gjort.

Det finnes mennesker som har evne til å gi. De gjør det på en slik måte at det gjør meg godt, at jeg ikke føler meg forpliktet til eller avhengig av noe. De viser meg bare sin glede over å gi. For dette kan jeg også kjenne hjertets dype takknemlighet. Ikke fordi de venter eller krever det, men fordi jeg har tatt imot så meget. Men dog som Jean Jacques Rousseau sier: **"Takknemlighet er en plikt som burde oppfylles, men som ingen har rett til å forvente."**

Når noen sier meg sannheten, sannheten om meg, kan det i første øyeblikk gjøre vondt. Å ta imot kritikk er ikke lett. Men

siden merker jeg at jeg er takknemlig for den usminkete ærligheten som ikke vil knuse meg, men skyldes velvilje og sant vennskap.

Jeg vil heller ha det, enn falsk vennlighet som forsvinner så snart jeg vender ryggen til. Jeg er takknemlig for alle mennesker som holder et speil opp foran meg og gjør meg oppmerksom på mine feil og mangler.

Det finnes mange stunder i livet som jeg tenker tilbake på med takknemlighet. Og nettopp i tilbakeblikket vokser følelsen av å være privilegert. De første inntrykk er fra min tidlige barndom. Hva visste jeg den gang om takknemlighet. Alt var en selvfølge. Først senere lærte jeg hva det vil si å være takknemlig. Jeg er sikker på at grunnsteinen til hver takk, ble lagt den gang da så mange mennesker hadde omsorg for meg og var til for meg, uten å spørre etter et takk. Hver takk har sin forhistorie. Hvert takknemlige smil, hvert tegn på takknemlighet, har sine røtter langt tilbake i tiden. Ordet TAKK er som et isfjell, der størstedelen befinner seg under vann. La meg avslutte med Jean Babtiste Massieu som så treffende sier: **"Takknemlighet er hjertets hukommelse."**

Må man være døpt for å bli Frimurer

Av Steinar Kristiansen

Det var dette spørsmålet jeg fikk av daværende O.M. Kjell Ragnar Olsen etter at jeg hadde holdt en tale om frimureriet og religion i Valdisholm Broderforening den 10. november 2005.

Jeg svarte den gang at det vet jeg ikke. Jeg bestemte meg derfor for å undersøke dette spørsmålet nærmere.

I Fundamentalkonstitusjonens første bok 1. kap. § 8 står det følgende:

Den Norske Frimurerordenen krever kun tilslutning til den kristne tro som en betingelse for å være medlem. Innenfor denne ramme kreves ikke tilslutning til særskilte dogmer eller bekjennelser.

Og i 21 kap. § 6 pkt.1 står det: For at en anmeldelse skal kunne tas til behandling, må den anmeldte bekjenne seg til den kristne tro.

Slik jeg tolker våre lover spør ikke vår Orden om man er tilsluttet noen menighet, og det spørres heller ikke om den sökende er døpt i en kristen menighet.

Dette må jo bety at enhver som sier han bekjenner seg til den kristne tro, kan antas som medlem om han også oppfyller de øvrige krav lovene setter.

I enkelte andre land hvor det er et kristent frimureri (f.eks. i Danmark og i de høyeste grader i Frankrike), forlanges fremlagt dokumentasjon på at kandidaten er døpt i en kristen menighet. En slik dokumentasjon forlanges ikke i Norge.

For å være helt sikker i min sak sendte jeg et brev den 22. november til Nevnden for frimurerisk forskning og opp

lysning og spurte dem om de kunne utrede dette spørsmålet for meg.

Den 7. desember fikk jeg svar.

Jeg referer:

"Kjære br. Steinar Kristiansen.

Vi har mottatt ditt brev av 22.11.05 der du reiser spørsmålet om man må være døpt (i en kristen kirke) for å bli medlem av Den Norske Frimurerordenen.

Som du selv nevnte i ditt brev krever Ordenen kun tilslutning til den kristne tro som en betingelse for å være medlem.

"Vår eneste forventning er at den sökendes faddere kjenner vedkommende så godt at når han ovenfor dem svarer at han bekjenner seg til den kristne tro, så er det substans bak dette svaret.

Og da er resipiendens bekreftende svar tilstrekkelig for oss.

Spørsmålet om tvil og tro er sentralt for mange av våre brødre i Ordenen?

For mange er det vel slik også at troen kanskje blir sterkere eller utvikler seg etter hvert som årene går og Ordenen setter sitt preg på oss.

Men det er et personlig spørsmål som hver enkelt må stille seg selv.

Som vi sier: Enhver kjenner seg selv og lar sin samvittighet råde.

Hva er kristen tro? Personlig synes jeg at dikteren og litteraten Carl Fredrik Engelstad har gitt en god definisjon: "Tro er sinnets dypeste ærbødighet ovenfor gåten"

Svar på ditt spørsmål er at det fra Ordenens side ikke er noe krav at den sökende broder er døpt.

Med vennelig hilsen, Conrad Krohn, Ordførende"

Etter å ha undersøkt spørsmålet vedr. dåp, må konklusjonen bli:

Den Norske Frimurerordenen krever ikke at den sökende skal være døpt i en kristen menighet.

Frimurerordenen er ikke en kirke og påtvinger ikke sine medlemmer noen bestemt kristen trostolkning.

Å erkjenne tilslutning til den kristne tro, har ingenting med troens styrke å gjøre.

Frimureri handler om å vise åpenhet for de åndelige verdier som troen representerer og en villighet til å sette den i relasjon til sin egen situasjon.

Grunnlaget er troen på at vi har en Skaper over oss og at vi erkjenner at Skaperen er større enn det skapte.

Hogne Tjensvoll

En av loge Sirius tro tjenere

Av Atle Haanes

Noe av det fineste med frimureriet er at det er plass til de fleste, for det er høyt under taket innenfor de rammer vi arbeider. Det rituelle arbeidet, som preges av tradisjon, stil og presisjon, skaper en høytidsstemning som gir rom for ettertanke og åndelig utvikling.

Det er Hogne Tjensvoll med 53 års aktivt medlemskap i Sirius som uttaler dette. Han ble tatt opp i Loge Sirius på julemøtet i 1956, og ble medlem i Moss Frimurer Sangforening fra samme dag, hvor han fortsatt er aktiv.

Hogne er sønn av en prest, og etter de første 5 år hvor familien bodde på Nesna, flyttet de til Volda hvor han vokste opp. I 1952 var han ferdig utdannet som tannlege fra Malmø. Militærtjenesten gjennomførte han på gamle Rygge, og det passet bra med hans store hobby, seilflyging, og i mange år var han instruktør i Jeløy Seilflyklubb. I dag bor han sammen med sin kone i Vestbrynet på Jeløy, og de fem sønnene har flyttet ut for lenge siden.

Hans interesse for frimureriet våknet i en periode da han bodde hos en onkel i Oslo som var frimurer. Den unge Hognes spørsmål og samtaler med onkelen førte til medlemskap i Moss noen år senere. Hans lange med-

lemskapsperiode gjør at han er en av de få som har opplevd alle Ordførende Mestere i Sirius siden losjen startet.

Frimureriet er en fenomenal skole, sier han, og anbefaler alle å ta aktivt del i losjearbeidet. Selv har han 16 år bak seg som ABB, Taler og FBB i Sirius. Særlig oppgavene som Taler og ABB er nærmest en tilstand, sier han. Hans søken etter temaer lå stadig i bakhodet, og han begynte å lese filosofi, lette etter temaer i bøker og i aviser og leste bokanmeldelser for å skaffe seg oversikt. Dette i tillegg til å bruke biblioteket i Sirius. Når en tale er avsluttet, sier han, er det mentale arbeidet på neste tale allerede i gang.

Høytidligheten i losjen gjør at talerens oppgave føles krevende, men den er svært utviklende og givende. Sin siste tale holdt han i et førstegrads-møte for et par år siden som gjestetaler. Han hadde skissert noen tanker om losjens liv for vår tidligere OM Kjell Ragnar Olsen. Men dette er jo en tale, sier Olsen, og inviterer den gamle taler til å presentere sine tanker på et førstegrads-møte. Mange av oss husker den fremdeles.

I dag er han som pensjonist oftere i losjen enn han var som yrkesaktiv. Losjearbeidet er med på å bevisstgjøre en på livets realiteter understreker han.

Frimureriet i Johannesgradene inneholder elementer fra hele livssyklusen og Hogne legger ikke skjul på at han bruker mer oppmerksomhet på enkelte grader nå enn han gjorde tidligere.

Brodertjenesten

Jan Flesjø

lett å innfri. Derfor sendes ikke brevet i dag, eller sykebesøket utsettes til i morgen.

Frimurerordenens hovedanliggende er klart understreket i våre lover, der Ordenens formål er beskrevet med ordene " ... å meddele sine medlemmer opplysning i den edle videnskap å utøve dyden ...". Å utøve dyden kan kort beskrives som å praktisere barmhjertighet, omsorg og omtanke – kjærlighet i videste forstand blant våre medmennesker der vi møter dem.

I loge Sirius er omsorg blant brødrene organisert ved en egen brodertjeneste. Oppgavene består først og fremst i å vise omsorg ved sykdom eller andre vanskeligheter, samt å være lyttepost for å avdekke andre behov, f. eks å kunne tilby skyss til brødre som trenger hjelp for å komme til og fra logemøtene. Brodertjenesten består av en kontaktkomiteé og 20 distriktskontakter. Alle logens medlemmer er inn-

delt i distrikter og hvert av disse ledes av en oppnevnt distriktskontakt som bor i distriktet. Han er kjentmann, og det forutsettes at han har et våkent øye for de omsorgsbehov som til enhver tid finnes blant brødrene i distriktet.

Brodertjenesten har fått 2 nye distriktskontakter siden sist; Arne Jønsson har overtatt etter Knut V. Knutsen og Øivind Berg har overtatt etter Kjell Høntorp. Jeg ønsker Arne og Øivind velkommen og lykke til. Samtidig takker jeg dem som har trått ut av tjenesten for godt utført arbeid – en særlig takk til Knut som har vært distriktskontakt siden brodertjenesten ble etablert for over 21 år siden.

En forutsetning for en aktiv omsorgstjeneste er at brodertjenesten får kunnskap om de enkelte omsorgsbehov. Kjenner du til at noen av våre brødre har behov for et besøk eller en liten tjeneste, er brodertjenesten svært glad for å få kunnskap om dette.

Når lover du å gå? Et enkelt spørsmål, men svaret er ikke alltid like lett. I mange tilfeller styres svaret av våre egne interesser og behovet for hjelp til den trengende blir skjøvet til side. Men det er også mange av oss som har erfart at det ugjorte ikke alltid skyldes treghet eller uvillighet, men utsettes eller unnlates fordi vi føler oss usikre og kanskje hjelpeløse. Vi strekker ofte ikke til – og ønsket om å kunne gjøre og si det riktige i livets mange situasjoner er ikke alltid like

KONTAKTKOMITÉ	NAVN	TELEFON	E-POST ADRESSE
Leder	Jan Flesjø	69 28 85 65	jflesjo@online.no
Medlem	Per Kval-Engstad	64 94 17 86	pekval@online.no
Sekretær	Gunnar Laursen	69 27 03 18	gunnar.laursen@nho.no
DISTRIKT ETTER POSTNR	DISTRIKTSKONTAKTER	TELEFON	E-POST ADRESSE
1511, 1512, 1513, 1514	Einar Drolshammer	69 27 01 15	
1518, 1519	Erik Bergersen	905 64 072	ebergersen@getmail.no
1512, 1515, 1516, 1517	Odd Aspestrand	69 27 09 89	
1512, 1515, 1516, 1517	Per Meder	69 27 15 81	bp.meder@gmail.com
1530, 1531, 1532, 1533	Håkon Ålesve	69 25 43 75	aalesve@frisurf.no
1523, 1524	Arne Jønsson	69 25 38 03	ar-j@online.no
1508, 1534-1539, 1597, 1598	Einar Kiserud	928 33 360	
1591, 1592, 1593	Ole Petter Gjerlaug	69 28 81 22	p-gjerla@online.no
1591, 1592, 1593	Hans Kaabel	69 28 71 80	
1525 – 1529	Runar Thøgersen	69 26 52 10	runat@online.no
1560, 1570, 1580, 1581	Helge Nilsen	928 25 433	helge.nilsen@masvo.no
1600 – 1799	Jan Erik Madsen Stahl	69 33 57 94	j-stahl@online.no
1540, 1550, 1555	Erik Skotte	64 95 12 04	e2skotte@hotmail.com
1440 – 1499	Helge Hindbjørgmo	64 93 18 70	kja-hin@online.no
1400 – 1410	Tor Arne Kvakestad	64 87 35 31	toarnkv@online.no
1800 – 2040	Øivind Berg	907 61 670	hanoevi@online.no
0001 – 1399	Karl Steinar Nord	22 21 08 42	snord@c2i.net
0001 – 1399	Noralf Olderskog	22 74 52 77	noralf.oldersko@tele2.no
Fiducia	Georg Brynildsen	69 27 06 69	georglb@online.no
Øvrig	Kontaktutvalget	69 26 68 87	gunnar.laursen@nho.no

Kjære Valdisholmbrødre

Nils-Johan Undrum Ordførende broder

Tiden går utrolig fort, kanskje det kommer av at vi er opptatt med noe som er positivt, inspirerende, verdigfullt, og meningsfullt. Før vi vet ordet av det har første halvdel av året allerede gått.

Det har vært et halvår fullt av mange gode og positive opplevelser sammen med brødre på vår vandring mot vårt felles mål.

På vårt aprilmøte hadde vi gleden av å høre Høyst Opplyste broder Arne Hilmar Andresen holde foredrag med tittelen "Tanker rundt arbeidsteppet". Et innteressant foredrag vinklet fra en litt annen side, som satte våre tanker i sving.

I tillegg har vi alltid gleden av å høre Joar Kløverud og Arne Solhaug med vakker sang og musikk på våre møter.

Da dette nummer av Sirius-Nytt gikk i trykken før vårt sommer-møte, kommer vi tilbake med fyldig referat fra dette i neste nummer.

Jeg vil herved ønske dere alle en god helse og en god sommer, med god tid til å få ladet opp batteriene, så de er klare igjen til høstens arbeide.

God sommer!
Nils Johan Undrum

Forfremmelser

Forfremmelse til den III. grad

15.04.09 Martin Fledsberg Vatne
15.04.09 Jørgen Jacobsen
13.05.09 Stein Svingen
13.05.09 Paal Johannes Hanche

Jubilanter

80 år

13.04.09 Ragnar Foght Lindquist
26.06.09 Odd Johan Aspestrand
13.07.09 William Asbjørnsen
07.09.09 Jan Falch-Nielsen
18.09.09 Hans Gunnar P. Olderskog

75 år

07.05.09 Aimar Lødeng
02.06.09 Jan Erik Gjerstad
23.09.09 Oddmund Fimland
07.10.09 Tor Arne Kvakestad

70 år

15.05.09 Ottar Kjell Onstad Kjellsen
03.10.09 Kjell Paul Nilsen

60 år

21.05.09 Jan Flesjø
12.06.09 Jørgen Jeksrud
05.08.09 Øyvind Nustad
30.08.09 Kjell Vidar Myhra

50 år

04.05.09 Bent Anton Heimdal
19.06.09 Stein Svingen
12.08.09 Hans Arne Melleby
30.09.09 Hans Ødegaard
07.10.09 Frode Klæbo

Adopsjon ut

Tor Vinger Andsem
Yngve Stokstad
Ole-Jonny Holta
Vidar Haugerud
Henning Larsen

In Memoriam

Hans Frithjof Løken 15.04.09
Tor Stiklestad 24.04.09

Vi lyser fred over deres minne!

Nye brødre

15. april
Erik Bjerås Wiik

6. mai
Raymond Berggren

Spiller du eller har du tidligere spilt et instrument?

Vi har planer om å starte en oktett eller et lite orkester i loge Sirius. Vi kan spille for oss selv eller for noen som vil høre på, etter hvert som vi blir flinke.

Vi har noen instrumenter.

Vi mangler i første omgang noen som spiller baryton, tuba, trommer, trompet og klarinett.

**Kontakt: Geir Johnsen 900 46 900
Lars Jegleim: 951 74 673**

RETURADRESSE:
Sirius Nytt
St. Johs. Logen Sirius
Postboks 209
1501 Moss

B

LANDBRUKETS FORDELSPROGRAM

agrol

BRETUN
INTERIØR

BYGGER'N

ONSTAD

ONSTAD TRELAST OG BYGG AS, VÅLERVEIEN 26, 1533 MOSS - TELEFON 69 25 22 01 - FAX 69 25 32 30

EPTec
ENERGI AS

Varmepumper - Kuldeanlegg - Automatikk

Moss - Oslo - Trondheim
Telefon: 69 23 22 00 • Telefax: 69 23 22 01
www.eptec.no

Mørk Golf
Telefon 69 83 33 30

FUK butikken
Sunt bondevett for alle

HIROH

Bilverksted og Marina
1440 Drøbak

Tlf: 64 93 09 27 Fax: 64 93 10 07

MURMESTER

Petter Storm

Mob. 922 64 913

www.mossmur.no - mossmur@online.no

REVISJONS
OMPAGNIET AS

STATSAUTORISERTE
REVISORER

Hans F. Behn
Magnar Nilsen
Yngve Wallentin
Ingar Karlsen

Statsautoriserte revisorer
Medlemmer av DnR

Fr. Nansensgt 8, 1532 Moss
Tlf: 69 20 94 50
Fax: 69 20 94 75

rc@revisjonscompagniet.no

❏ EIENDOM / BOLIG

- KJØPE BOLIG
- SELGE BOLIG
- FINANSIERING
- FORSIKRING
- VERDIVURDERING

BRUK BRODER
ERIK REINNEL
RING 93 43 19 00

TERRA
EIENDOMSMEGLING

❏ Rodal og Reinnel eiendomsmegling AS

-bestandig
tjæralin

SpareBank 1

Konsernet
Rygge-Vaaler Sparebank

BYGGER'N

ONSTAD

ONSTAD TRELAST OG BYGG AS, VÅLERVEIEN 26, 1533 MOSS - TELEFON 69 25 22 01 - FAX 69 25 32 30

MALERMESTER
ODD JANSEN & SØNN AIS

ME
MOSS ELEKTRO

Årvoldskogen 10
1529 Moss
Tlf: 69 20 96 60
Fax: 69 25 69 50

H. Kristiansen & Sønner a.s

Osloveien 53, 1534 Moss - Tlf. 69 25 69 09

RCN Bilsalg

Vi er en av Norges største
forretninger for salg av
kjøretøy fra bank, finans,
namsmenn, advokater m fl.

www.fas-tec.no

- Blikenslager
- Alu.dører/-vinduer
- Næringsbygg til alle formål